

her ikke er flere Gæster, men Udstillingen er jo ikke ret begyndt.

Der er dog Fremgang, den aabner som en uhyre Kæmpeplante sine Blomster, Pavillonerne og Særudstillingerne, eftersom de bliver færdige.

Danmark var mellem de første, Englands aabnedes først forleden. Kan man ikke blive længe, bør man vente til alt er færdigt; men da vil formodentlig ogsaa Priserne stige. Endnu kan man faa gode Værelser for 5—6—7 frc. om Dagen paa venstre Seinebred efter Beliggenheden. Familier tager undertiden Pensionærer, men ikke i Dagevis; enkelte giver en solid Frokost med en Kødret for de 5 frc.

De protestantiske Damer har aabnet et Værnehjem for unge Piger, ansatte ved Udstillingen; de deler Værelse og betaler 2 frc. 50 om Dagen for det. Fru Engelsted, Vicekonsulens Frue, er med i Komitéen.

Ada M. Frederiksen.

„Kvinden og Samfundet“ i Paris.

De af vore Venner, som besøger Verdensudstillingen, vil i Kvindernes Pavillon finde vort lille Blad og forhaabentlig, naar de i en Hviletime kigger i det, sende os Hjemmesiddere en venlig Tanke. Skulde de faa Lyst til gennem Bladet at lade denne gaa videre til dettes Læsere, siger vi Tak til.

Fru Johanne Meyer,

der har erholdt Statsunderstøttelse for i Frankrig at studere Kvinders Arbejdsforhold, rejser snart til Paris. Fru Meyer agter særlig at studere Syerskernes Forhold — deres Boliger, Sygekasser, Læsestuer, Lønforhold, Arbejdstid, Foreningsliv og vil tillige bivaare den store internationale Republikenkongress — den 2den under Kuvinskens Auspicier — der finder Sted den 18.—23. Juni.

Det vil selvfølgelig blive en meget interessant Rejse, og vi glæder os i Forvejen til de Breve, Fru Meyer villigst har lovet at sende „Kvinden og Samfundet“ fra Verdensstaden.

Susan B. Anthony

af Charlotte Norrie, født Harbou.

„Kv. og Samf.“s Læsere husker vist nok, at „Dansk Kvindesamfund“ og „Dansk Kvinderaad“ den 15. Februar sendte Kvindesamfundet til Susan B. Anthony i Anledning af, at hun fyldte 80 Aar. Som Svar har jeg i disse Dage modtaget nedenstaaende Brev. Den Bog, hun omtaler, er „Life & Work of Susan B. Anthony“, som hun forærede mig ved Afskeden i London forrige Sommer; den har i det sidste halve Aar stadig været udlånt, og den har gentagne Gange i Vinterens Løb været fremlagt og om-

zel taler om det kvindelige Ords Mangel paa solidt Indhold, Kvindens Mangel paa Logik, Kvindens Overfladiskhed osv. osv., da tænker vi Kvinder paa alle de mange Mænd, som vi har set blottende sig for de selv samme Mangler og gørende sig skyldige i de selv samme Fejl — og vi smiler.

Mariane Nielsen.

talt ved Møder. Saa hendes Ønske er blevet opfyldt for det blev udtalt. Fødselsdagen fejredes paa forskellige Maader i Washington. Kvindestemmeretsforeningen sendte en Deputation til Senatet med Bøn om, at Kongressen vilde opfylde det Ønske, som den gamle Dame havde arbejdet utrættelig for i et halvt Aarhundrede. Og Antikvindestemmeretsforeningen søgte ligeledes Foretræde for i Dagens Anledning at bede Kongressen være fast og ikke lade Hjertet løbe af med sig. Om Aftenen var der stort offentligt Møde i Washingtons Operahus, hvor Miss Anthony sad midt paa Scenen, medens 80 hvidklædte Smaapiger lagde hver en langstilket Rose i hendes Skød. Mellem mange smukke Minder har vistnok ogsaa Minder om Trusler og Forhaanelser vist sig for hende, men de 4 Stater, hvor Kvinden har opnaaet fuld Stemmeret, har staaet for hende som Løfter for Fremtiden, hvor Kvinden har naaet den Frihed, for hvilken hun nu kæmper, „not for herself but for humanity!“ (ikke for hendes egen Skyld, men for Menneskehedens!)

Rochester N. Y., 14. Maj 1900.

Min kære Ven!

Mange Tak for Deres venlige Hilsener af den 4. Februar. Festlighederne i Anledning af min firsindstyveaarige Fødselsdag vil længe mindes af alle, der var til Stede. Det var meget elskværdigt af Deres Kvinderaad at sende mig de kærlige Ord. Jeg haaber, at De vil sende ethvert Medlem min Tak og udtaler mit Haab om, at De vil gøre Fremskridt i ethvert godt Arbejde, der fører til Frihed og Lighed for Kvinderne i Danmark.

Jeg husker Dem meget godt fra Mødet i London, og jeg haaber, at De, naar den Tid kommer, da det internationale Raad skal samles i Berlin 1904, vil være i Stand til at give Meddelelse om et langt større Antal Foreninger, der har sluttet sig sammen, og langt mere fuldført Arbejde, end De nu kan tænke Dem. Naar De først faar rigtig begyndt paa dette gode Arbejde, vil De gaa langt raskere frem, end Denogen Saaet har drømt om.

Jeg har just faaet fat paa Telegrammer fra København, daterede den 15. Februar. Det ene er fra „Dansk Kvindesamfund. Hilsen og Tak.“ Jeg tænker, at det er fra Deres Stemmeretsforening. Det andet er fra Dansk Kvinderaad og siger: „Taknemmelig Hyldest.“ Hvis jeg kendte Navnet paa Formanden i Deres Stemmeretsforening, vilde jeg skrive et Brev til hende for at takke, men da jeg ikke kender hende, kan jeg ikke gøre det, og jeg vil derfor bede Dem være saa venlig at overbringe Stemmeretskvinderne min Tak for deres venlige Tanke for mig.

Jeg modtog samme Dag et Telegram fra Amsterdam, der sagde: „Hjertelig Lykønskning fra hollandske Kvindestemmeretsvenner.“ Jeg fik ogsaa et smukt Brev og Adresse fra det svenske Kvinderaad.

Det var virkelig meget elskværdigt af Dem og af alle eder Kvinder i den gamle Verden at tænke saaledes paa mig paa min firsindstyveaarige Fødselsdag.

Jeg stoler paa, at ikke blot De læser min Bog, men at De ogsaa faar den læst ved Deres Stemmeretsmøder og laaner den til Venner af Kvindestemmeretten. Det er netop det gode ved Bogen, at den kan blive læst og kendt af alle dem, som ønsker Kvindens Frigørelse.

Med megen Tak til Dem og til alle Venner i Danmark er jeg Deres meget hengivne

Susan B. Anthony.

Kvindikongress.

Fra den 5. Septbr. indtil den 8. affoldes en Kongress i Paris om Kvindens retslige Stilling. Denne er den første Kvindikongress i Frankrig, som bliver affoldt under Regeringens særlige Beskyttelse. Ministeriet for Handel, Erhverv, Post og Telegraf udsender Indbydelser til den. Programmet gaar ud paa lige Ret for begge Køn.

Det fordrer samme Løn for Kvinder som for Mænd for samme Arbejde, samme borgerlige og kommunale Rettigheder, og politisk Valgret. Desuden gaar det ud paa en Moral for Mænd og Kvinder, og Fællesundervisning for begge Køn.

Ærespræsidenter er Fru Clémence Royer og Fru Fèresse Derasine. Præsident er Fru Maria Pagnon, og første Sekretær Fru Marguerite Durand, Chefredaktør af „La Fronde“. Indbudte er alle Mænd og Kvinder, som interesserer sig for Kvindesagen. Adgangskort til Kongressen koster 5 frc. Alle Forespørgsler om Kongressen rettes til Fru Marguerite Durand, Redaktionen af „La Fronde“, Rue Saint Georges 14, Paris.

M. B.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

(Fortsat.)

III. Efter en Frokostpause aflagde Kassereren, Frk. Schmidt, Regnskabet. (Dette findes i „Kv. og Samf.“ Nr. 12 d. A.).

IV. Fru Bondegaard fra Svendborg indbragte derefter Forslag fra Svendborgkredsen om en Forandring af Slutningen af Fælleslovenes § 5 fra „Tillidsmændene har Ret osv.“ Forslaget havde fundet Tilslutning i Fjor. Tilladelsen til at møde og stemme ved Fuldmagt kan bevirke Misbrug, og man havde efter Talerens Formening og efter Vidners Udsagn i to bestemte Tilfælde overskredet de rimelige Grænser. Det forekom hende, at det var en udemokratisk Foranstaltning.

Højesteretssagfører Høgsbro: Vidnerne maa huske fejl. Vor Protokol, der med sin officielle Beretning er det sikreste Vidne, nævner ganske vist ikke, hvem der har haft Fuldmagten, men paa intet af de to omtalte Møder har der i det hele været saa mange Fuldmagter som angivet af den sidste Taler; det maa altsaa bero paa en Misforstaaelse, at en enkelt kan have haft flere end det samlede Tal. Dette med Hensyn til de Misbrug, der foreligger eller altsaa ikke foreligger. Loven blev vedtaget paa Fællesmødet i Odense 1892 og bekræftet i Aarhus 1893; man kunde altsaa allerede den Gang forudse Muligheden af Misbrug, men tog ikke noget Hensyn dertil, saa lidt som Taleren syntes man nu skulde gøre det. Sagen var, at hvis Fuldmagten galdt til at afgive Stemmer om alle Ting, vilde det være uheldigt; men da den kun var gyldig ved Valg af Styrelse, Tilsynsmænd og Stedfortrædere og slet ikke ved de Sager, om hvilke der blev Diskussion, mente han, at der intet kunde være til Hinder for, at man sammen med Fuldmagten meddelte Indehaveren af den, hvem man ønskede valgt til de omtalte Poster. Fulgte man ikke denne Regel, vilde den Kreds, hvor Fællesmødet holdtes faa en alt for overvejende Indflydelse.

Frk. Hjort oplyste for Kontorchef Meyers Vedkommende, at han ogsaa ansaa Paragrafen for ufarlig. Københavnskredsen kan stille de fleste Fuldmagter, og vi bør fastholde det, saa at man kan faa at vide, hvad Kredsen egentlig mener.

Fru Bondegaard syntes, at den første Betingelse var, at Kredsen sender Delegerede, og at disse selv møder.

Fru Gundesen, Svendborg, støttede hende heri.

Efter nogen Diskussion om det ønskelige i at de Delegerede mødte personligt, men det umulige i at forebygge, at forskellige Forhindringer kunde støde til, vedtog man paa Frk. Eline Hansens Forslag et Ændringsforslag, der gik ud paa en Tilføjelse til § 5 saalydende:

Dog kan ingen Tillidsmand afgive mere end 5 Stemmer.

V. Frk. Eline Hansen oplæste derefter paa Fru Berg-Nielsens Vegne hendes Forslag til Nedsættelse af et Udvalgt til at indhente fornødne Op-

lysninger til Brug for et detaillert Ud-kast til Lovforslag om Barselforsikring. Fru Møller syntes Forslaget var godt.

Fru Charl. Norrie fandt, at det burde gaa ud paa at give Dagpenge. Kvinders Arbejde er saa forskelligt saa at nogle maa hvile længere, andre kortere. Der er Grund for Danmark til at tage fat. Rundt om i Landene er der Bestemmelser om, at Barselkvinder ikke maa arbejde. I Tyskland betales Dagpenge; i England er Loven tavs; Kvinderne henvises til Fattigvæsenet. Vi er stolte af, at Folkemængden her i Danmark nu er større end før 64. Skylder man ikke Kvinden, naar hun sætter Livet paa Spil, da ikke at henvise hende til Fattigvæsenet? Sygekasserne giver ikke Hjælp. Alle bør derfor arbejde for denne Sag.

Fru Laurson, Aarhus, udtalte paa given Foranledning, at man burde ikke lægge alt Besværet med at samle Oplysninger over paa Fru Berg-Nielsen, der allerede har udrettet et saa stort Arbejde med Husmødreforeningen; det vilde jo paa en Maade nok være en Anerkendelse at vise hende; men det er dog for lidt. Arbejdet burde fordeles.

Højesteretssagfører Høgsbro gjorde opmærksom paa, at det kun var de Kvinder, som det efter Fabrikloven forbydes at arbejde, der kunde faa Hjælp.

Efterat Fru Norrie, Fru Laurson, Karen Mortensen og Fru Schmidt, Rønne, havde udtalt sig om, hvorledes og naar, Oplysningerne skulde skaffes til Veje, enedes man om at slutte sig til Frk. Eline Hansen, der udtalte, at Fru Berg-Nielsen sikkert ikke havde villet paalægge D. Kvindesamf. større Udgifter end det kunde bære, og at naar der var en praktisk Opgave at tage fat paa, skulde vi ikke holde os tilbage. Udvalget kom til at bestaa af Fru Berg-Nielsen, Fru Norrie og Fru Schmiegelow.

VI. Endelig foretoges Valg af Fællesstyrelse, Tilsynsmænd og Stedfortrædere. Valgte blev: Til Styrelse: Fru Møller, Fru Laurson, Frk. Hasselbalch, Frk. Frida Schmidt, Pastor Conradsen, Fru Bondegaard og Frk. E. Hansen. Tilsynsmænd: Fru Louise Høgsbro og Frk. Anna Hjort. Stedfortrædere: Folketingsmand, cand. phil. H. Trier, Frk. Anna Hjort og Fru Pastorinde Clausen, f. Rørdam, Odense.

VII. Næste Aarsmøde afholdes efter Indbydelse i Aarhus.

Mødet sluttedes Kl. 4,30 og da Vejret imidlertid var blevet godt, var det Meningen at sejle ad Odense Aa ud til Fruens Bøge. Desværre maatte vor Meddeler give Afkald paa at være med, saa vi ser os ikke i Stand til at fortælle om denne Udflugt.

Et Forbud.

Milenka udstødte en høj, fræk Latter, og han smækkede med Pilsken efter hende. Hun dukkede sig, Franzko fik Slaget, der galdt hende, og som efterlod en rød Stribe ned ad hans Ansigt fra Øret til Munden. Det gjorde ingen Indtryk paa ham, ogsaa han lo.

„Aa, Milenka, han havde nær ramt Dig.“

De løb videre, og den gamle Mand, der ikke kunde forlade sin Ko, skældte efter dem.

Og nu var de i Skoven. Ja, det var sandt, Milenka kendte de bedste Steder. Man behøvede hun et Kvarterstid at gaa opad imellem de høje Bøge og Elletænder, og saa var man paa Stedet, hvor der var hugget ud forrige Aar, og hvor Træstubbene nu stod tilbage. Alt groede i den gode Skovbund, Fingerbøllens Blomsterkalke med deres vekslende Farvepragt, Bulmeurten med sine tætte Blade, det kamplystne Pigøble, der pralede som et lille Træ, og for deres Fødder skinnede det rødt: Jordbær, lutter Jordbær! Man behøvede kun at bukke sig for at faa Hænderne fulde. I et Nu er baade den brune Krukke og den med Rosen mere end halvvejs fyldte med Bær.

Milenka kaster et hurtigt Blik paa